

32008D0615

6.8.2008.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 210/1

ODLUKA VIJEĆA 2008/615/PUP**od 23. lipnja 2008.****o produbljivanju prekogranične suradnje, posebno u suzbijanju terorizma i prekograničnog kriminala**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak 30. stavak 1. točku (a) i (b), članak 31. stavak 1. točku (a), članak 32. i članak 34. stavak 2. točku (c),

uzimajući u obzir inicijativu Kraljevine Belgije, Republike Bugarske, Savezne Republike Njemačke, Kraljevine Španjolske, Francuske Republike, Velikog Vojvodstva Luksemburga, Kraljevine Nizozemske, Republike Austrije, Republike Slovenije, Slovačke Republike, Talijanske Republike, Republike Finske, Portugalske Republike, Rumunjske i Kraljevine Švedske,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Po stupanju na snagu Ugovora između Kraljevine Belgije, Savezne Republike Njemačke, Kraljevine Španjolske, Francuske Republike, Velikog Vojvodstva Luksemburga, Kraljevine Nizozemske i Republike Austrije o produbljivanju prekogranične suradnje, posebno u suzbijanju terorizma, prekograničnog kriminala i nezakonite migracije (dalje u tekstu Ugovor iz Prüma), ova se inicijativa podnosi, u dogovoru s Europskom komisijom, u skladu sa odredbama Ugovora o osnivanju Europske unije, s ciljem uključivanja sadržaja odredaba Ugovora iz Prüma u pravni okvir Europske unije.
- (2) U zaključcima sastanka Europskog vijeća u Tampereu u listopadu 1999., potvrđena je potreba poboljšane razmjene informacija između nadležnih tijela država članica s ciljem otkrivanja i istraživanja kaznenih djela.

- (3) U Haškom programu za jačanje slobode, sigurnosti i pravde u Europskoj uniji od studenoga 2004., Europsko je vijeće iznijelo svoje uvjerenje da je u tu svrhu potreban inovativni pristup prekograničnoj razmjeni informacija o kaznenom progonu.
- (4) U skladu s tim, Europsko je vijeće izjavilo da bi se razmjena takvih informacija trebala uskladiti s uvjetima koji se primjenjuju na načelo dostupnosti. To znači da službenik tijela za izvršavanje zakona u određenoj državi članici Unije kojemu su potrebne informacije radi izvršavanja njegovih zadataka njih može dobiti iz druge države članice te da će ih tijela kaznenog progona države članice koja raspolažu tim informacijama staviti ih na raspolaganje za navedenu svrhu, uzimajući u obzir potrebe istrage koja je u tijeku u toj državi članici.
- (5) Europsko vijeće odredilo je 1. siječnja 2008. kao rok za postizanje ovog cilja iz Haškog programa.
- (6) Okvirna odluka Vijeća 2006/960/PUP od 18. prosinca 2006. o pojednostavljenju razmjene informacija i obavještajnih podataka između tijela zaduženih za izvršavanje zakona u državama članicama Europske unije ⁽²⁾, o određivanju pravila prema kojima tijela zadužena za izvršavanje zakona država članica mogu brzo i učinkovito razmjenjivati postojeće informacije i obavještajne podatke s ciljem provođenja kaznenih istraga i kriminalističkih radnji dobivanja obavještajnih podataka.
- (7) U Haškom programu za jačanje slobode, sigurnosti i pravde također se navodi da bi trebalo u cijelosti koristiti novu tehnologiju, i da bi trebao postojati uzajamni pristup nacionalnim bazama podataka istovremeno određujući da bi nove centralizirane europske baze podataka trebalo ustanoviti samo na temelju studija koje su pokazale njihovu dodatnu vrijednost.

⁽¹⁾ Mišljenje od 10. lipnja 2007. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ SL L 386, 29.12.2006., str. 89.

- (8) Za učinkovitu međunarodnu suradnju od temeljne je važnosti da ispravne informacije budu razmijenjene brzo i učinkovito. Cilj je uvođenje postupaka za promicanje brzih, učinkovitih i jeftinih sredstava razmjene podataka. Radi zajedničkog korištenja podataka, ti bi postupci trebali poštovati načelo odgovornosti te uključivati odgovarajuća jamstva u pogledu točnosti i sigurnosti podataka tijekom prijenosa i pohranjivanja kao i postupaka za evidentiranje razmjene podataka i ograničenja korištenja razmijenjenih informacija.
- (9) Ti su zahtjevi ispunjeni Ugovorom iz Prüma. S ciljem ispunjavanja temeljnih uvjeta Haškog programa za sve države članice u vremenskom okviru koji je njime utvrđen, sadržaj osnovnih dijelova Ugovora iz Prüma trebao bi se primjenjivati za sve države članice.
- (10) Ova Odluka stoga sadrži odredbe koje se temelje na osnovnim odredbama Ugovora iz Prüma i njima se želi poboljšati razmjena informacija, pri čemu države članice jedna drugoj jamče pravo pristupa njihovim automatiziranim bazama podataka o analizi DNK, automatiziranim daktiloskopskim identifikacijskim sustavima i podacima o registraciji vozila. U slučaju podataka iz nacionalne baze podataka o analizi DNK i automatiziranim daktiloskopskim identifikacijskim sustavima, sustav pronalaženja bi trebao omogućiti državi članici moliteljici, da u drugoj fazi zatraži od države članice koja upravlja bazom podataka, posebne osobne podatke putem postupaka za uzajamnu pomoć, uključujući one koji su doneseni u skladu s Okvirnom odlukom 2006/960/PUP.
- (11) Tako bi se značajno ubrzali postojeći postupci omogućujući državama članicama da saznaju posjeduje li neka druga država članica, i koja, informacije koje su im potrebne.
- (12) Prekogranično uspoređivanje podataka trebalo bi otvoriti novu dimenziju u suzbijanju kriminala. Informacije dobivene uspoređivanjem podataka trebale bi otvoriti nove istražne pristupe država članica te igrati značajnu ulogu u pomaganju tijelima zaduženim za izvršavanje zakona i pravosudnim tijelima.
- (13) Pravila se temelje na povezivanju nacionalnih baza podataka država članica.
- (14) Pod određenim uvjetima, državama članicama bi trebalo omogućiti dobivanje osobnih i neosobnih podataka s ciljem poboljšanja razmjene informacija radi sprečavanja kaznenih djela i održavanja javnog reda i sigurnosti u vezi sa važnim događajima s prekograničnim elementom.
- (15) Prilikom provedbe članka 12., države članice mogu odlučiti dati prioritet borbi protiv teških oblika kriminala, imajući na umu ograničene tehničke mogućnosti raspoložive za prijenos podataka.
- (16) Pored poboljšanja razmjene informacije unutar policije, postoji potreba za drugim oblicima tješnje suradnje unutar policije, posebno zajedničkim sigurnosnim operacijama (npr. zajedničke patrole).
- (17) Tješnja policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima mora biti usko povezana sa temeljnim pravima, posebno pravom na poštivanje privatnosti te zaštitom osobnih podataka, trebala bi se osigurati posebnim dogovorima o zaštiti podataka koji trebaju biti tako izrađeni da se poštuje posebna priroda različitih oblika razmjene podataka. Te odredbe o zaštiti podataka bi trebale posebno uzeti u obzir posebnu narav prekograničnog internetskog pristupa bazama podataka. Obzirom da internetskim pristupom nije moguće da država članica koja upravlja bazom izvrši prethodnu provjeru, sustav osiguranja *post hoc* nadzora trebao bi biti osiguran.
- (18) Sustav „hit/no hit” (pronalaženja/nepronalaženja) predviđa strukturu uspoređivanja anonimnih profila, gdje se dodatni osobni podaci razmjenjuju tek nakon pronalaženja; njihovo dostavljanje i prijem uređen je nacionalnim pravilima, uključujući pravilima o pravnoj pomoći. Takav ustroj jamči odgovarajući sustav zaštite podataka, što znači da dostavljanje osobnih podataka drugoj državi članici zahtjeva odgovarajuću razinu zaštite podataka na strani države članice koja ih prima.
- (19) Svjesni cjelovite razmjene informacija i podataka koji potječu iz tješnje policijske i pravosudne suradnje, cilj je ove Odluke osigurati odgovarajuću razinu zaštite podataka. Njome se poštuje razina zaštite određena za obradu osobnih podataka u Konvenciji Vijeća Europe od 28. siječnja 1981. za zaštitu osoba glede automatizirane obrade osobnih podataka, Dodatnom protokolu od 8. studenoga 2001. uz Konvenciju i načela Preporuke br. R (87) 15 Vijeća Europe o korištenju osobnih podataka u sektoru policije.

(20) Odredbe o zaštiti podataka sadržane u ovoj Odluci također uključuju načela zaštite podataka koja su potrebna zbog nedostatka Okvirne odluke o zaštiti podataka u trećem stupu. Ova bi se Okvirna odluka trebala primjenjivati na čitavom području policijske i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima pod uvjetom da razina zaštite podataka nije niža od zaštite utvrđene Konvencijom Vijeća Europe za zaštitu osoba glede automatizirane obrade osobnih podataka od 28. siječnja 1981. i njezinim Dodatnim protokolom od 8. studenoga 2001. te uzima u obzir Preporuku br. R (87) 15 od 17. rujna 1987. Odbora ministara državama članicama o korištenju osobnih podataka u sektoru policije, također ako podaci nisu automatski obrađeni.

(21) Kako ciljeve ove Odluke, posebno poboljšanje razmjene informacija u Europskoj uniji, ne mogu dostatno ostvariti države članice same za sebe zbog prekogranične naravi borbe protiv kriminala i sigurnosnih pitanja, te su tako prisiljene oslanjati se jedna na drugu u tim pitanjima, te se stoga mogu bolje ostvariti na razini Europske unije, Vijeće može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti određenom u članku 5. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, na kojeg se članak 2. Ugovora o Europskoj uniji poziva. U skladu s načelom proporcionalnosti iz članka 5. Ugovora o osnivanju EZ-a, ova Odluka ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

(22) Ova Odluka poštuje temeljna prava i načela koja su posebno navedena u Povelji o temeljnim pravima Europske unije,

ODLUČILO JE SLJEDEĆE:

POGLAVLJE 1.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Cilj i područje primjene

Ovom Odlukom države članice namjeravaju produbiti prekograničnu suradnju u pitanjima iz glave VI. Ugovora, posebno razmjenu informacija između tijela nadležnih za sprečavanje i istragu kaznenih djela. U tom cilju ova Odluka sadržava pravila u sljedećim područjima:

- (a) odredbe o uvjetima i postupku za automatski prijenos profila DNA, daktiloskopskih podataka i određenih podataka iz nacionalnih registara vozila (poglavlje 2.);
- (b) odredbe o uvjetima dostave podataka u vezi sa značajnijim događajima sa prekograničnim elementom (poglavlje 3.);

(c) odredbe o uvjetima dostave informacija s ciljem sprečavanja terorističkih kaznenih djela (poglavlje 4.);

(d) odredbe o uvjetima i postupku za produbljivanje prekogranične policijske suradnje različitim mjerama (poglavlje 5.).

POGLAVLJE 2.

MREŽNI PRISTUP I DALJNI ZAHTJEVI

ODJELJAK 1.

Profili DNK

Članak 2.

Uspostava nacionalnih baza podataka o analizi DNK

1. Države članice uspostavljaju i održavaju nacionalne baze podataka analiza DNK zbog istraga kaznenih djela. Obrada podataka koji se čuvaju u tim bazama sukladno ovoj Odluci provodi se u skladu s ovom Odlukom, poštujući odredbe nacionalnog prava o obradi podataka.

2. U svrhu provedbe ove Odluke, države članice osiguravaju dostupnost indeksiranim podacima iz nacionalne baze podataka o analizi DNK, kako je navedeno u prvoj rečenici stavka 1. Ti zapisi o podacima uključuju samo one profile DNK koji su stvoreni iz nekodiranih dijelova DNK te referentni broj. Indeksirani podaci ne sadrže podatke koji omogućuju neposrednu identifikaciju osobe. Indeksirani podaci koje nije moguće povezati ni s jednom osobom („nepoznati profili DNK“) moraju se moći kao takvi prepoznati.

3. Svaka država članica u skladu s člankom 36. obavješćuje Glavno tajništvo Vijeća o nacionalnim bazama podataka o analizi DNK na koje se primjenjuju članci od 2. do 6. te o uvjetima za automatsko pretraživanje iz članka 3. stavka 1.

Članak 3.

Automatsko pretraživanje profila DNK

1. Radi istraga kaznenih djela, države članice dopuštaju nacionalnim kontaktnim točkama država članica, kako je navedeno u članku 6., pristup indeksiranim podacima u bazama podataka o analizi DNK, uz ovlaštenje provođenja automatske pretrage uspoređivanjem profila DNK. Pretraživanje se može provesti samo u pojedinačnim slučajevima i u skladu s nacionalnim pravom države članice moliteljice.

2. Ako bi automatsko pretraživanje pokazalo da se profil DNK koji je dostavljen poklapa sa profilom DNK koji je unijet u bazu države članice u kojoj se obavlja pretraživanje, nacionalna kontaktna točka te države članice automatski zaprima indeksirane podatke za koje je utvrđeno podudaranje. Ako to nije slučaj, također se automatski dostavlja obavijest.

Članak 4.**Automatsko uspoređivanje profila DNK**

1. Radi istrage kaznenih djela države članice, na temelju uzajamne suglasnosti, a putem svojih nacionalnih kontaktnih točaka, uspoređuju profile DNK svojih nepoznatih profila DNK sa svim profilima DNK u drugim nacionalnim bazama podataka o analizi DNK. Profili se dostavljaju i uspoređuju u elektroničkom obliku. Nepoznati profili DNK dostavljaju se na uspoređivanje samo ako je to u skladu s nacionalnim pravom države članice moliteljice.

2. Ako bi država članica nakon usporedbe iz stavka 1. utvrdila da se neki dostavljeni profili DNK podudaraju s onima iz njenih baza podataka o analizi DNK, ona o tome bez odgode dostavlja nacionalnoj kontaktnoj točki države članice indeksirane podatke s kojima je ustanovljeno podudaranje.

Članak 5.**Dostava daljnjih osobnih podataka i drugih informacija**

Ako bi postupci iz članaka 3. i 4. pokazali podudarnost između profila DNK, dostava daljnjih dostupnih osobnih podataka i drugih informacija u vezi s indeksiranim podacima uređuje se nacionalnim pravom te pravilima o pravnoj pomoći zamoljene države članice.

Članak 6.**Nacionalne kontaktne točke i provedbene mjere**

1. Za dostavu podataka iz članaka 3. i 4. svaka država članica određuje nacionalnu kontaktnu točku. Ovlaštenja nacionalnih kontaktnih točaka uređena su mjerodavnim nacionalnim pravom.

2. Pojednosti tehničkih dogovora o postupcima iz članaka 3. i 4. utvrđuju se u provedbenim mjerama iz članka 33.

Članak 7.**Prikupljanje staničnog materijala i dostava profila DNA**

Ako u okviru istrage ili tijekom kaznenog postupka nije dostupan profil DNK za konkretnu osobu na državnom području zamoljene države članice, ta država članica pruža pravnu pomoć prikupljanjem i analizom staničnog materijala te osobe, te dostavljanjem dobivenog profila DNK, ako:

(a) država članica moliteljica navede za koju svrhu joj je potreban;

(b) država članica moliteljica izda istražni nalog ili potvrdu nadležnog tijela sukladno pravu te države članice, dokazujući da će biti ispunjeni uvjeti za prikupljanje i analizu

staničnog materijala, ako se osoba nalazi na državnom području države članice moliteljice; te

(c) su sukladno pravu zamoljene države članice ispunjeni uvjeti za prikupljanje i analizu staničnog materijala te uvjeti za dostavljanje dobivenih profila DNK.

ODJELJAK 2.**Daktiloskopski podaci****Članak 8.****Daktiloskopski podaci**

U svrhu provedbe ove Odluke, države članice osiguravaju dostupnost indeksiranih podataka iz baza za nacionalne sustave za automatsku identifikaciju otisaka prstiju, ustanovljenih radi sprečavanja i istrage kaznenih djela. Indeksirani podaci sadrže samo daktiloskopske podatke i referentni broj. Indeksirani podaci ne sadrže podatke koji omogućuju neposrednu identifikaciju osobe. Indeksirani podaci koje nije moguće povezati ni s jednom osobom (nepoznati daktiloskopski podaci) moraju se moći kao takvi prepoznati.

Članak 9.**Automatsko pretraživanje daktiloskopskih podataka**

1. Radi sprečavanja i istraživanja kaznenih djela, države članice dopuštaju nacionalnim kontaktnim točkama država članica, iz članka 11., pristup indeksiranim podacima u sustavima za automatsku identifikaciju otisaka prstiju koji su u tu svrhu ustanovljeni, te uz ovlaštenje provođenja automatske pretrage uspoređivanjem daktiloskopskih podataka. Pretraživanje se može provesti samo u pojedinačnim slučajevima i u skladu s nacionalnim pravom države članice moliteljice.

2. Potvrđivanje podudaranja daktiloskopskih podataka s indeksiranim podacima države članice koja upravlja bazom provode nacionalne kontaktne točke države članice moliteljice na temelju automatski poslanih indeksiranih podataka koji su potrebni za nedvojbeno podudaranje.

Članak 10.**Dostava daljnjih osobnih podataka i drugih informacija**

Ako postupak iz članaka 9. pokazuje podudarnost između daktiloskopskih podataka, dostava daljnjih dostupnih osobnih podataka i drugih informacija u vezi s indeksiranim podacima uređuje se nacionalnim pravom, uključujući pravilima o pravnoj pomoći, zamoljene države članice.

Članak 11.**Nacionalne kontaktne točke i provedbene mjere**

1. Za dostavu podataka u skladu s člankom 9. svaka država članica određuje nacionalnu kontaktnu točku. Ovlaсти nacionalnih kontaktnih točaka uređena su mjerodavnim nacionalnim pravom.

2. Pojediniosti tehničkih dogovora o postupku iz članka 9. utvrđuju se u provedbenim mjerama iz članka 33.

ODJELJAK 3.**Podaci iz registra vozila****Članak 12.****Automatsko pretraživanje podataka o registriranim vozilima**

1. Radi sprečavanja i istrage kaznenih djela te progona u slučaju drugih djela u nadležnosti sudova ili službe državnog odvjetništva u državi članici moliteljici, kao i radi održavanja javne sigurnosti, države članice dopuštaju nacionalnim kontaktnim točkama drugih država članica, sukladno stavku 2., pristup nacionalnim podacima o registraciji vozila, uz ovlaštenje provođenja automatskog pretraživanja u pojedinačnim slučajevima:

(a) podataka o vlasnicima ili korisnicima vozila; te

(b) podataka o vozilima.

Pretraživanja se mogu provoditi samo uz uporabu cijelog broja podvozja i cijelog registarskog broja. Pretraživanje se može provoditi samo u skladu s nacionalnim pravom države članice moliteljice.

2. Radi dostave podataka iz stavka 1., svaka država članica određuje nacionalnu kontaktnu točku za zaprimanje zahtjeva. Ovlaсти nacionalnih kontaktnih točaka uređene su važećim nacionalnim pravom. Pojediniosti tehničkih dogovora o postupku utvrđuju se u provedbenim mjerama iz članka 33.

POGLAVLJE 3.**VAŽNI DOGAĐAJI****Članak 13.****Dostavljanje informacija koje ne sadrže osobne podatke**

Radi sprečavanja kaznenih djela, održavanja javnog reda i sigurnosti kod važnih događaja sa prekograničnim elementom, posebno kod sportskih događanja ili zasjedanja Europskog

vijeća, države članice, na zahtjev i na vlastitu inicijativu, a u skladu s nacionalnim pravom države članice koja dostavlja informacije, dostavljaju jedna drugoj sve informacije koje ne sadrže osobne podatke zatražene u tu svrhu.

Članak 14.**Dostavljanje osobnih podataka**

1. Radi sprečavanja kaznenih djela, održavanja javnog reda i sigurnosti kod važnih događaja sa prekograničnim elementom, posebno kod sportskih događanja ili zasjedanja Europskog vijeća, države članice, na zahtjev i na vlastitu inicijativu, dostavljaju jedna drugoj osobne podatke, ako pravomoćna presuda ili druge okolnosti daju razloga vjerovati da bi osobe na koje se podaci odnose mogle počiniti kazneno djelo na tom događaju ili predstavljati prijetnju javnom redu i sigurnosti, u mjeri u kojoj je dostava takvih podataka dopuštena prema nacionalnom pravu države članice koja dostavlja informacije.

2. Osobni podaci se mogu obrađivati samo u svrhu iz stavka 1. i samo za posebno utvrđene događaje za koje su dostavljeni. Dostavljeni se podaci brišu bez odgode, nakon što je postignuta svrha iz stavka 1. ili kada ta svrha više ne može biti postignuta. U svakom slučaju dostavljeni podaci se brišu najkasnije protekom jedne godine.

Članak 15.**Nacionalna kontaktna točka**

Za dostavu podataka iz članaka 13. i 14., svaka država članica određuje nacionalnu kontaktnu točku. Ovlaсти nacionalnih kontaktnih točaka uređena su mjerodavnim nacionalnim pravom.

POGLAVLJE 4.**MJERE ZA SPREČAVANJE TERORISTIČKIH KAZNENIH DJELA****Članak 16.****Dostava informacija radi sprečavanja terorističkih kaznenih djela**

1. Radi sprečavanja terorističkih kaznenih djela države članice mogu, u skladu s nacionalnim pravom, u pojedinačnim slučajevima, bez zamolbe, dostaviti nacionalnim kontaktnim točkama država članica iz stavka 3. osobne podatke i informacije iz stavka 2. u mjeri u kojoj su potrebne zbog konkretnih okolnosti koje daju razloga vjerovati da bi osobe na koje se podaci odnose mogle počiniti kaznena djela iz članaka 1. do 3. Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP od 13. lipnja 2002. o suzbijanju terorizma ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ SL L 164, 22.6.2002., str. 3.

2. Podaci koji se dostavljaju sadržavaju prezime, ime(na), datum i mjesto rođenja te opis okolnosti na temelju kojih postoji vjerojatnost iz stavka 1.

3. Svaka država članica određuje nacionalnu kontaktnu točku za razmjenu informacija s nacionalnim kontaktnim točkama drugih država članica. Ovlaštenja nacionalnih kontaktnih točaka uređena su važećim nacionalnim pravom.

4. Država članica koja dostavlja informacije može, u skladu s nacionalnim pravom, odrediti uvjete za korištenje takvih podataka i informacija od strane države članice koja zaprima informacije. Državu članicu koja zaprima informacije takvi uvjeti obvezuju.

POGLAVLJE 5.

DRUGI OBLICI SURADNJE

Članak 17.

Zajedničke operacije

1. S ciljem produbljivanja policijske suradnje, nadležna tijela koja su odredile države članice mogu u održavanju javnog reda i sigurnosti i sprečavanja kaznenih djela uvesti zajedničke patrole i druge zajedničke operacije u kojima sudjeluju imenovani službenici ili druge službene osobe (službenici) iz drugih država članica u operacijama na državnom području država članica.

2. Svaka država članica može, kao država članica domaćin, u skladu sa svojim nacionalnim pravom te uz suglasnost države članice koja upućuje službenike, dodijeliti izvršne ovlasti upućenim službenicima država članica koji sudjeluju u zajedničkim operacijama ili, u mjeri u kojoj omogućuje pravo države članice domaćina, dopustiti upućenim službenicima države članice da provode svoje izvršne ovlasti u skladu s pravom države članice iz koje se službenici upućuju. Takve se izvršne ovlasti mogu se provoditi samo pod vodstvom i obvezno u prisutnosti službenika iz države članice domaćina. Na upućene službenike države članice primjenjuje se nacionalno pravo države članice domaćina. Država članica domaćin preuzima odgovornost za njihove postupke.

3. Za upućene službenike države članice koji sudjeluju u zajedničkim operacijama važe upute dobivene od strane nadležnih tijela države članice domaćina.

4. Države članice dostavljaju izjave iz članka 36. u kojima se utvrđuju praktični oblici suradnje.

Članak 18.

Pomoć u vezi sa katastrofama i teškim nesrećama na masovnim okupljanjima

Nadležna tijela država članica pružaju uzajamnu pomoć u skladu s njihovim nacionalnim pravom, u vezi s masovnim okupljanjima i sličnim značajnim događajima, katastrofama i

teškim nesrećama, nastojeći spriječiti počinjenje kaznenih djela i održati javni red i sigurnost:

(a) što ranijim međusobnim obavješćivanjem o takvim slučajevima sa prekograničnim učinkom i razmjenom potrebnih informacija;

(b) poduzimanjem i koordiniranjem potrebnih policijskih mjera u slučajevima sa prekograničnim učinkom;

(c) na zahtjev države članice na čijem je državnom području slučaj nastao, u mjeri u kojoj je moguće, rasporediti službenike, stručnjake, savjetnike i dostaviti opremu.

Članak 19.

Uporaba oružja, streljiva i opreme

1. Službenici iz države članice koja ih upućuje uključeni u zajedničku operaciju na državnom području druge države članice sukladno članku 17. ili 18. mogu ondje nositi svoje nacionalne uniforme. Mogu nositi ono oružje, streljivo i opremu za koje su ovlašteni prema nacionalnom pravu države članice koja ih upućuje. Država članica domaćin može zabraniti nošenje određenog oružja, streljiva ili opreme upućenim službenicima države članice.

2. Države članice dostavljaju izjave iz članka 36. u kojima navode popis oružja, streljiva i opreme koji mogu biti korišteni samo kod zakonite samoobrane ili obrane drugih. Službenik države članice domaćina koji stvarno vodi operaciju može, u pojedinačnim slučajevima, u skladu s nacionalnim pravom, izdati dozvolu za oružje, streljivo i opremu koji se trebaju koristiti u svrhu koja prelazi onu iz prve rečenice. Uporaba oružja, streljiva i opreme uređena je pravom države članice domaćina. Nadležna se tijela međusobno obavješćuju o dopuštenom oružju, streljivu i opremi i o uvjetima njihove uporabe.

3. Ako službenici jedne države članice koriste vozila u akciji koja se provodi temeljem ove Odluke na državnom području druge države članice, na njih se primjenjuju isti prometni propisi kao i na službenike države članice domaćina, uključujući pravo prvenstva i bilo koje posebne povlastice.

4. Države članice dostavljaju izjave iz članka 36. u kojima utvrđuju praktične aspekte uporabe oružja, streljiva i opreme.

Članak 20.**Zaštita i pomoć**

Države članice dužne su osigurati drugim službenicima država članica koji prelaze granicu istu zaštitu i pomoć tijekom provođenja njihovih dužnosti kao i svojim vlastitim službenicima.

Članak 21.**Opća pravila o građanskoj odgovornosti**

1. Ako službenici države članice postupaju u drugoj državi članici u skladu s člankom 17., njihova država članica odgovorna je za svaku štetu koju oni prouzroče tijekom operacija, u skladu s pravom države članice na čijem državnom području djeluju.

2. Država članica na čijem je državnom području nastala šteta iz stavka 1., nadoknađuje tu štetu pod uvjetima koji se primjenjuju na štetu koju su počinili njezini vlastiti službenici.

3. U slučaju iz stavka 1., država članica čiji su službenici prouzročili štetu nekoj osobi na državnom području druge države članice, nadoknađuje drugoj državi u cijelosti svaki iznos isplaćen žrtvama ili osobama koje su ovlaštene u njihovo ime.

4. Ako službenici države članice djeluju u drugoj državi članici sukladno članku 18., ta druga država članica je odgovorna u skladu sa svojim nacionalnim pravom za svaku štetu koju su oni prouzročili tijekom postupanja.

5. Ako je šteta iz stavka 4. posljedica grube nepažnje ili zlonamjernog ponašanja, država članica domaćin može zatražiti od države članice iz koje je službenik upućen iznos isplaćen žrtvama ili osobama koje su ovlaštene u njihovo ime, koji je ona naknadila.

6. Ne dovodeći u pitanje izvršavanje svojih prava prema trećima, i iznimno od stavka 3., svaka se država članica suzdržava, u slučaju iz stavka 1. od zahtijevanja naknade štete koju je pretrpjela od druge države članice.

Članak 22.**Kaznena odgovornost**

Službenici koji postupaju na državnom području druge države članice prema ovoj Odluci imaju isti položaj kao i službenici države članice domaćina u pogledu kaznenih djela koja bi počinili oni ili koja bi se prema njima počinila, osim ako nije drukčije predviđeno u drugom sporazumu koji obvezuje predmetne države članice.

Članak 23.**Radni odnosi**

Na službenike koji postupaju na državnom području druge države članice prema ovoj Odluci primjenjuju se odredbe

radnog prava koje se primjenjuju u njihovim vlastitim državama članicama, posebno u pogledu disciplinskih pravila.

POGLAVLJE 6.**OPĆE ODREDBE O ZAŠTITI PODATAKA****Članak 24.****Definicije i područje primjene**

1. U smislu ove Odluke:

- (a) „obrađa osobnih podataka” znači svaka operacija ili skup operacija koje se obavljaju na osobnim podacima, automatskim sredstvima ili bez njih, kao što su prikupljanje, bilježenje, uređivanje, pohranjivanje, prilagođavanje ili prerada, razvrstavanje, pronalaženje, uvid, korištenje, otkrivanje dostavom, širenje ili stavljanje na raspolaganje na drugi način, prilagođivanje, kombiniranje, blokiranje, brisanje ili uništavanje podataka. Obrada u smislu ove Odluke također uključuje obavješćivanje o tome je li neki podatak pronađen;
- (b) „postupak automatskog pretraživanja” znači izravan pristup automatiziranim bazama podataka drugog tijela kod kojih je odgovor na postupak pretraživanja u potpunosti automatiziran;
- (c) „označivanje” znači davanje oznaka pohranjenim osobnim podacima bez ograničavanja njihove obrade u budućnosti;
- (d) „blokiranje” znači davanje oznaka pohranjenim osobnim podacima s ciljem ograničavanja njihove obrade u budućnosti.

2. Sljedeće se odredbe primjenjuju na podatke koji se dostavljaju ili su dostavljeni sukladno ovoj Odluci, osim ako nije drukčije predviđeno u prethodnim poglavljima.

Članak 25.**Razina zaštite podataka**

1. U vezi s obradom osobnih podataka koji se dostavljaju ili su dostavljeni sukladno ovoj Odluci, svaka država članica jamči razinu zaštite osobnih podataka u svom nacionalnom pravu, u najmanjoj mjeri na razini koja se traži u Konvenciji Vijeća Europe od 28. siječnja 1981. za zaštitu osoba glede automatizirane obrade osobnih podataka

i njezinom Dodatnom protokolu od 8. studenoga 2001. te pri tome uzima u obzir Preporuku br. R (87) 15 od 17. rujna 1987. Odbora ministara Vijeća Europe državama članicama o korištenju osobnih podataka u sektoru policije, te također onda kada podaci nisu obrađeni automatski.

2. Dostava osobnih podataka iz ove Odluke ne smije se obavljati dok odredbe ovog poglavlja ne budu prenesene u nacionalno pravo državnih područja država članica koje su uključene u tu dostavu. O ispunjenju tih uvjeta Vijeće odlučuje jednoglasno.

3. Stavak 2. ne primjenjuje se na one države članice u kojima je dostavljanje osobnih podataka, kako je predviđeno ovom Odlukom, već započelo sukladno Ugovoru od 27. svibnja 2005. između Kraljevine Belgije, Savezne Republike Njemačke, Velikog Vojvodstva Luksemburga, Kraljevine Nizozemske i Republike Austrije o produbljivanju prekogranične suradnje, posebno u suzbijanju terorizma, prekograničnog kriminala i nezakonite migracije (Ugovor iz Prüma).

Članak 26.

Svrha

1. Obrada osobnih podataka od strane države članice koja ih zaprima, dopuštena je samo u svrhu zbog koje su podaci dostavljeni u skladu s ovom Odlukom. Obrada u druge svrhe dopuštena je samo uz prethodno odobrenje države članice koja upravlja bazom podataka i samo prema nacionalnom pravu države članice koja zaprima podatke. Takvo odobrenje može se dati ako se osigura da je obrada za te druge svrhe dozvoljena prema nacionalnom pravu države članice koja upravlja bazom podataka.

2. Obrada podataka dostavljenih prema člancima 3., 4. i 9. od strane države članice koja traži i uspoređuje podatke dopuštena je samo za:

- (a) utvrđivanje da li se uspoređeni profili DNK ili daktiloskopski podaci podudaraju;
- (b) pripremu i dostavljanje policijske ili sudske zamolbe za pravnu pomoć u skladu s nacionalnim pravom, ako se ti podaci podudaraju;
- (c) evidentiranje u smislu članka 30.

Država članica koja upravlja bazom podataka može obrađivati podatke koji su joj dostavljeni sukladno člancima 3., 4. i 9., samo ako je to potrebno za uspoređivanje, osiguravajući automatske odgovore kod pretraživanja ili evidentiranje u skladu s člankom 30. Dostavljeni se podaci odmah brišu nakon uspoređivanja podataka ili automatskog odgovora na pretraživanje, osim ako je daljnja obrada potrebna zbog navedenih u točkama (b) i (c) prvog podstavka.

3. Podatke dostavljene u skladu sa člankom 12. može koristiti država članica koja upravlja bazom podataka, samo ako je to potrebno u svrhu osiguravanja automatskog odgovora na postupak pretrage ili evidentiranje kako je navedeno u članku 30. Dostavljeni podaci brišu se odmah nakon automatskog odgovora na pretragu, osim ako daljnja obrada nije potrebna radi evidentiranja, sukladno članku 30. Država članica koja traži podatke može koristiti dobivene podatke samo za postupak zbog kojeg je pretraživanje provedeno.

Članak 27.

Nadležna tijela

Dostavljeni osobni podaci mogu se obrađivati samo od strane tijela i sudova koji su nadležni u pogledu zadatka jačanja ciljeva iz članka 26. Posebno, podaci se mogu dostavljati drugim tijelima samo uz prethodno odobrenje države članice koja ih dostavlja te u skladu sa pravom države članice koja ih zaprima.

Članak 28.

Točnost, aktualnost i rok pohrane podataka

1. Države članice osiguravaju točnost i aktualnost osobnih podataka. Ako se *ex officio* ili na temelju obavijesti osobe na koju se podaci odnose, pokaže da su ti podaci netočni ili nisu trebali biti dostavljeni, o tome će se bez odgode obavijestiti država članica ili države članice koja(-e) podatke zaprima(-ju). Predmetna država članica ili države članice moraju te podatke izbrisati ili ispraviti. Štoviše, dostavljeni osobni podaci se ispravljaju, ako se utvrdi da su netočni. Ako tijelo koje zaprima podatke posumnja da su dostavljeni podaci netočni, ili da trebaju biti izbrisani, odmah se obavješćuje tijelo koje ih je dostavilo.

2. Podaci čiju točnost potvrđuje osoba na koju se podaci odnose, a čija se točnost ili netočnost ne može utvrditi, označavaju se u skladu s nacionalnim pravom država članica, na zahtjev osobe na koju se podaci odnose. Ako postoji oznaka, ona može biti uklonjena sukladno nacionalnom pravu država članica i samo uz dopuštenje osobe na koju se podaci odnose ili na temelju odluke nadležnog suda ili neovisnog tijela za zaštitu podataka.

3. Dostavljeni osobni podaci koji nisu trebali biti dostavljeni ili zaprimljeni, brišu se. Podaci koji su dostavljeni i zaprimljeni na zakonit način brišu se:

- (a) ako nisu više potrebni za svrhu radi koje su dostavljeni; ako osobni podaci su dostavljeni bez postojanja zamolbe, tijelo koje zaprima podatke bez odgode provjerava da li su potrebni u svrhe zbog kojih su dostavljeni;
- (b) po isteku najdužeg roka za čuvanje podataka koji je utvrđen nacionalnim pravom države članice koja šalje podatke, ako je tijelo koje ih šalje obavijestilo tijelo koje ih zaprima o tom najdužem roku u vrijeme dostave podataka.

Ako postoji vjerojatnost da će brisanje ugroziti interese osobe na koju se podaci odnose, podaci se blokiraju umjesto da ih se briše sukladno nacionalnom pravu. Blokirani se podaci mogu dostavljati ili koristiti samo u svrhu zbog koje nisu bili izbrisani.

Članak 29.**Tehničke i organizacijske mjere za osiguravanje zaštite i sigurnosti podataka**

1. Tijela koja dostavljaju i zaprimaju podatke poduzimaju mjere za osiguranje da su osobni podaci učinkovito zaštićeni od slučajnih ili neovlaštenih uništavanja, slučajnoga gubitka, neovlaštenog pristupa, neovlaštenog ili slučajnog mijenjanja i neovlaštenog otkrivanja.

2. Tehničke karakteristike postupka automatskog pretraživanja uređene su u provedbenim mjerama kako je navedeno u članku 33. kojima se jamči da:

- (a) su poduzete najnovije tehničke mjere kako bi se osigurala zaštita i sigurnost podataka, posebno tajnost i cjelovitost podataka;
- (b) se koriste postupci kodiranja i izdavanja dozvola koje su potvrdila nadležna tijela, pri uporabi javno dostupnih mreža; te
- (c) se može provjeriti dostupnost pretraživanja u skladu s člankom 30. stavcima 2., 4. i 5.

Članak 30.**Bilježenje i evidentiranje: posebna pravila o automatskoj i neautomatskoj dostavi podataka**

1. Svaka država članica jamči da svako neautomatsko dostavljanje i svako neautomatsko zaprimanje osobnih podataka od strane tijela koje upravlja bazom podataka te od strane tijela koje pretražuje bude zabilježeno s ciljem provjeravanja dopustivosti dostave. Zabilježba sadrži sljedeće podatke:

- (a) razlog dostave;
- (b) dostavljene podatke;
- (c) datum dostave; i
- (d) naziv ili referentnu šifru tijela koje obavlja pretraživanje te tijela koje upravlja bazom podataka.

2. Za automatizirano pretraživanje podataka na temelju članaka 3., 9. i 12. na automatsko uspoređivanje sukladno članku 4., primjenjuje se sljedeće:

- (a) samo posebno ovlašteni službenici nacionalnih kontaktnih točaka mogu provoditi pretraživanja i uspoređivanja. Popis službenika ovlaštenih za provođenje automatskih pretraživanja ili uspoređivanja daje se na zahtjev nadzornih tijela iz stavka 5. te drugim državama članicama;

- (b) svaka država članica osigurava da svaka dostava i zaprimanje osobnih podataka od strane tijela koje upravlja bazom podataka i tijela koje traži podatke bude zabilježena, uključujući obavijesti o tome da li je zadaća izvršena ili nije. Zabilježba sadrži sljedeće podatke:

- i. dostavljene podatke;
- ii. datum i točno vrijeme dostave; i
- iii. naziv ili referentnu šifru tijela koje traži podatke i tijela koje upravlja bazom podataka.

Tijelo koje traži podatke također evidentira razlog pretraživanja ili dostave kao i identifikacijsku oznaku službenika koji provodi pretraživanje i službenika koji je naredio pretraživanje ili dostavu.

3. Tijelo koje evidentira odmah dostavlja evidentirane podatke na zahtjev tijela nadležnog za zaštitu podataka određene države članice najkasnije unutar četiri tjedna od zaprimanja zamolbe. Evidentirani se podaci mogu koristiti samo u sljedeće svrhe:

- (a) nadzora zaštite podataka;
- (b) osiguravanja sigurnosti podataka.

4. Evidentirani podaci zaštićuju se odgovarajućim mjerama od neodgovarajućeg korištenja i drugih oblika neprimjerenog korištenja, a čuvaju se dvije godine. Po isteku roka za čuvanje, evidentirani se podaci odmah brišu.

5. Odgovornost za pravni nadzor dostave ili zaprimanja osobnih podataka imaju nezavisna tijela za zaštitu podataka ili, prema potrebi, sudska tijela država članica. Svatko je ovlašten zatražiti od tih tijela provjeru zakonitosti obrade njihovih osobnih podataka u skladu s nacionalnim pravom. Neovisno o takvom zahtjevu, ta tijela i tijela nadležna za evidentiranje provode nasumične provjere zakonitosti dostavljanja, koje se temelje na datoteci.

Rezultati takvih provjera čuvaju se 18 mjeseci pri nezavisnim tijelima za zaštitu podataka. Protekom tog vremena, bez odgode se brišu. Svako tijelo za zaštitu podataka može biti zamoljeno od strane nezavisnog tijela za zaštitu podataka druge države članice da izvršava svoja ovlaštenja sukladno nacionalnom pravu. Nezavisna tijela za zaštitu podataka država članica obavljaju zadaće nadzora potrebne za međusobnu suradnju, posebno razmjenom važnih informacija.

Članak 31.

Prava osoba na koje se podaci odnose na informacije i na naknadu štete

1. Na zahtjev osobe na koju se odnose podaci prema nacionalnom pravu, dostavljaju joj se informacije u skladu s nacionalnim pravom nakon što dokaže svoj identitet bez neopravdanih troškova, u opće razumljivom obliku i bez nepotrebnog odgađanja, o podacima koji su u pogledu te osobe obrađeni, porijeklu podataka, primatelju ili skupini primatelja, svrsi obrade te, ako se to zahtijeva nacionalnim pravom, pravnoj osnovi obrade. Štoviše, osoba na koju se podaci odnose ima pravo na ispravak netočnih podataka te na brisanje nezakonito obrađenih podataka. Države članice osiguravaju da u slučaju kršenja njezinih prava u vezi sa zaštitom podataka, osoba na koju se podaci odnose može uložiti učinkovitu pritužbu nezavisnom sudu u smislu članka 6. stavka 1. Europske konvencije o ljudskim pravima ili nezavisnom nadzornom tijelu u smislu članka 28. Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka⁽¹⁾, te da ima mogućnost traženja naknade štete ili nekog drugog oblika zakonskog obeštećenja. Detaljna pravila za postupak za ostvarivanje tih prava i razloge za ograničenje prava pristupa uređena su mjerodavnim odredbama nacionalnog prava države članice u kojoj osoba na koju se odnose podaci ostvaruje svoja prava.

2. Ako je tijelo jedne države članice dostavilo osobne podatke u skladu s ovom Odlukom, tijelo koje zaprima podatke u drugoj državi članici ne smije se pozvati na netočnost podataka koji su mu dostavljeni kao razlog za oslobođenje od odgovornosti prema oštećenoj stranci sukladno nacionalnom pravu. Ako je dosuđena naknada štete tijelu koje je zaprimilo podatke zbog njegovog korištenja nepravilno prenesenih podataka, tijelo koje je dostavilo te podatke u potpunosti će naknaditi iznos plaćen na ime naknade štete tijelu koje je zaprimilo podatke.

Članak 32.

Informacije koje su zatražile države članice

Država članica koja je zaprimila informacije obavješćuje državu članicu koja ih je dostavila o zahtjevu za obradu dostavljenih podataka i dobivenim rezultatima.

POGLAVLJE 7.

PROVEDBENE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 33.

Provedbene mjere

Vijeće donosi mjere potrebne za provođenje ove Odluke na razini Unije kvalificiranom većinom te nakon savjetovanja s Europskim parlamentom.

Članak 34.

Troškovi

Svaka država članica snosi operativne troškove koje imaju njena vlastita tijela u vezi s primjenom ove Odluke. U posebnim slučajevima, dotične države članice mogu se sporazumjeti drukčije.

Članak 35.

Odnosi sa drugim instrumentima

1. Za dotične države članice mjerodavne odredbe ove Odluke primjenjuju se umjesto odgovarajućih odredaba iz Ugovora iz Prüma. Sve druge odredbe Ugovora iz Prüma nadalje se primjenjuju između ugovornih stranaka Ugovora iz Prüma.

2. Ne dovodeći u pitanje obveze iz drugih akata koji su doneseni sukladno glavi VI. Ugovora:

(a) države članice mogu nastaviti primjenjivati bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore o prekograničnoj suradnji koji su na snazi na dan donošenja ove Odluke u onoj mjeri u kojoj takvi sporazumi ili dogovori nisu suprotni ciljevima ove Odluke;

(b) države članice mogu zaključivati i provoditi bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore o prekograničnoj suradnji nakon stupanja na snagu ove Odluke u mjeri u kojoj ti sporazumi ili dogovori osiguravaju da ciljevi ove Odluke budu prošireni ili povećani.

3. Sporazumi i dogovori iz stavaka 1. i 2. ne smiju utjecati na odnose s drugim državama članica koje nisu njihove stranke.

4. U roku od četiri tjedna nakon stupanja na snagu ove Odluke države članice izvješćuju Vijeće i Komisiju o postojećim sporazumima ili dogovorima u smislu stavka 2. točke (a) koje žele nastaviti primjenjivati.

5. Države članice također izvješćuju Vijeće i Komisiju o svim novim sporazumima ili dogovorima u smislu stavka 2. točke (b) u roku od tri mjeseca od njihovog potpisivanja, a u slučaju da su instrumenti potpisani prije donošenja ove Odluke, u roku od tri mjeseca nakon njihova stupanja na snagu.

6. Ništa iz ove Odluke ne utječe na bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore između država članica i trećih država.

7. Ova Odluka ne dovodi u pitanje postojeće sporazume o pravnoj pomoći ili uzajamnom priznavanju sudskih odluka.

⁽¹⁾ SL L 281, 23.11.1995., str. 31. Direktiva kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1882/2003 (SL L 284, 31.10.2003., str. 1.).

Članak 36.**Provedba i izvještaji**

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere za usklađivanje s odredbama ove Odluke u roku od jedne godine od kada ova Odluka započinje proizvoditi pravne učinke, uz iznimku odredaba poglavlja 2. u pogledu kojih će se poduzeti potrebne mjere u roku od tri godine od kada ova Odluka i Odluka Vijeća o provedbi ove Odluke počnu proizvoditi učinke.

2. Države članice obavješćuju Glavno tajništvo Vijeća i Komisiju o tome da su ispunile obveze iz ove Odluke i dostavljaju izvještaje predviđene ovom Odlukom. Pri tome svaka država članica može navesti da će bez odgode primjenjivati ovu Odluku u svojim odnosima s onim državama članicama koje su dale istu obavijest.

3. Izjave dostavljene u skladu sa stavkom 2. mogu se mijenjati u svakom trenutku izjavom koja se podnosi Glavnom tajništvu Vijeća. Glavno tajništvo Vijeća proslijeđuje sve izjave koje je zaprimilo državama članicama i Komisiji.

4. Na temelju ove i drugih informacija koje su države članice stavile na raspolaganje na zahtjev, Komisija podnosi izvješće Vijeću do 28. srpnja 2012. o provedbi ove Odluke uz prilaganje prijedloga koje smatra potrebnim za daljnji razvoj.

Članak 37.**Primjena**

Ova Odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Luxembourg 23. lipnja 2008.

Za Vijeće

Predsjednik

I. JARC